

Stres

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 12

Sadržaj TOC 1 Uvod 3

2 Definicija stresa 3

3 Vrste stresa 7

4 Zaključak 11

5 Literatura 13

Uvod

Stres postaje sve aktuelnija tema tokom poslednjih nekoliko decenija. Ekonomска globalizација, примена информационих и комуникационих технологија као и све већа диференцијација запослених на радном месту довољи су до драматичне промене радне средине. Према подацима Европске Стрес је тесно повезан са низом других здравствених проблема као што су кардиоваскуларна оболjenja, болovi у мишићима (посебно леђима, врату и раменima) и дијабетес. Последице стresa су вишеструке. Готово сvi аспекти кроз које стрес делује остварују у крајњем slučaju негативан утицај на чoveка. Стрес произилази из неслaganja измеđу заhteva i притисакa usmerenih na чoveka, s jedne strane, i njegovih znanja i sposobnosti na drugoj strani. Пored тога, заhtevi могу бити и физички, остварујући сe kroz visoke fizičke napore. Stres se može javiti pod mnogobrojnim različitim okolnostima ali je njegov intenzitet posebno jak u situaciji kada osoba има сmanjenu моć kontrole. Сам процес стresa, може сe sumirati u modelu који илуструје узроци стresa, реакције на стres (u kraćem vremenskom periodu), последице стresa u dužem vremenskom periodu i individualne karakteristike, као и повезаност ових елемената.

Definicija stresa

Stres je teško opisati. То nije просто kad je неко под притиском – jer то ne mora uvek da буде стresno – већ nesklad između onoga шta telo i mozak очекuju i onoga sa čime smo stvarno suočeni. Mnogi izazovi sa kojima se suočavamo su psihički – шto je odraz teškoća koje имамо при општењу сa другимa u težnji ka akademском uspehu, kada se takmičimo за место u školskom timu ili, kasnije u životu, za posao. Ostali stresovi су физички, као што су akutna bolest, slomljena noga ili saobraćajna nesreća. Mnogi stresovi су меšани по типу: бол i остale физичке tegobe болести су скопчане sa забринutošću i sekiranjem.

Stres je fundamentalan proces. On zahvata sve организме, од најпростијих bakterija i protozoa, do комплексних eukariota као што су sisari. Kod jednoćelijskih организама i u pojedinačним ћелијама наših tela, razvili su se molekuli који omogућују низ система за узбуну којима штите ћелијске функције од neočekivanih spoljnih izazova i njihovih unutrašnjih последица. На primer, specijalni molekuli, zvani proteini topotognog шока спроводе оштећене proteine do места где могу да буду поправљени или разграђени na bezopasan način, штитеći time ћелију od toksičnosti ili disfunkcije. Kod комплексних организама као што су наši, sistemi stresa su se razvili kao visoko prefinjeni процеси који нам помажу да se nosimo sa vanrednim situacijama које могу да nam se dese. Oni користе ћелијске заштитне mehanizme kao gradivne elemente u širem систему заштите od stresa.

Mozak registruje stres i координиše odgovor na njega. Naša kognitivna procena situacije interaguje sa telesnim signalima u krvi, као што су hormoni, nutrijenti i molekuli zapaljenja, i sa информацијама из perifernih nerava који прате stanje vitalnih organa i čula. Mozak ih integriše i stvara низ specificnih i gradiranih odgovora. Razumevanje o tome како он to radi nam je pružila neuro-endokrinologija. Mozak nadgleda cirkulišуće hormone u krvi da bi nam omogуćio da se borimo protiv stresa.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com